

Publicerad 2009-04-25 02:25 av emeliewilhelmina

Strålkastare och mörker

du har tagit över ensamheten
det höjer mig
och mina fötter var som dansande vattendroppar på trottoaren.
vi var mörkret,
sången,
strålkastarna,
och vi var utspillda över hela dansgolvet
jag har aldrig ställt en fråga men du ger svar på löpande band
visst sticker det till ibland
och när gårdagen klämmer mig och
det är skiftande perioder blir vi säsongen av sött och salt.

”du är vacker men jag kan inte vilja ha dig just nu” stod det mellan raderna
delade jag våra perioder på mitten när
jag ställde mig på tå,
slängde armarna runt din nacke,
och sträckte på mig
för att min vilja gick rakt igenom
eller har du slarvat bort ditt hjärta i någon annan stad
en känsla av litenhet när du är några hundra delar ifrån att dela verb med mig
inte för att du kastar ur dig saker verbalt
utan för att du är några centimeter till på längden

fastna i mig, väck mig, känn mig
du har en tendens att vrida mig på rätt håll
och hur salt det än kommer bli mellan oss
var jag nog socker den kvällen

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren emeliewilhelmina med Poeter.se id #28357 innehar upphovsrätten